Твір на тему «Мій улюблений твір Т. Шевченка - «Лілея»»

З-поміж великої кількості чудових мелодійних, сильних творів Кобзаря мені припала до душі поезія «Лілея», написана в 1846 році в Києві. Це балада, в якій Шевченко оспівав красу людськоі душі, розкривши гостру проблему суспільної несправедливості, та зробив це в своєрідній романтичній манері.

Сюжет «Лілеї» простий, побудований на фольклорній основі. У дусі романтизму в баладі відчувають, розмовляють, «кохаються» квіти Лілея та Королевий Цвіт. Вона розповідає про свої страждання в минулому – людському – житті: як з дитинства її не любили люди, що росла вона в будинку пана, а мати її чомусь «все в'яла та нашого злого пана кляла-проклинала. Та й умерла». Дівчинка не знала, що вона була панський байстрям – тобто позашлюбною дитиною. Коли панові довелося поїхати, люди не тільки спалили його маєток, а ще й познущалися над нею, хоч вона не була винною ні в чому. Далі сюжет з реалістичного знов стає міфологічним. Дівчина померла зимою, бо ніхто не впустив її до хати, а навесні на тому місці виросла прекрасна квітка – біла Лілея-Снігоцвіт. І ось в цій подобі люди її полюбили, милувалися її красою, проте Лілея не може пробачити їм заподіяне.

Мені здається, що цим фантастичним відродженням Шевченко показує нам невмирущість живого та прекрасного. Через свою ненависть до пана люди довели до смерті його ні в чому не повинне дитя. Проте вона не вмерла, а перетворилася на прекрасну квітку та подарувала їм свою красу. Хоч вона плаче та причитає, та душа Лілеї чиста та невинна, вона не розуміє, за що люди так з нею вчинили, проте сама вона не ненавидить їх, а лише сумує через зло та несправедливість, що є у світі.

Цей твір – неначе пісня. Він мелодійний та виразний. У ньому багато красивих фольклорних художніх засобів - «І заплакала Лілея Росою-сльозою...», «А весною процвіла я цвітом при долині, цвітом білим, як сніг, білим! аж гай звеселила». Мова Лілеї-дівчини ніжна та сумна, як її душа.

«Лілея» - мій улюблений твір Шевченка, тому що своєю простотою, глибиною та художньою досконалістю він торкається мого серця, змушує зрозуміти щось важливе про себе та світ, в якому ми живемо.